

circa quod arithmetica, & omnia, quæ media dicuntur à quibusdam: quæ quomodo, aut ex quibus principiis sunt, aut cur ista sunt, quæ media illorum, & horum erunt? Item, unitates, quæ in dualitate sunt, utraque ex aliqua priore dualitate. At hoc impossibile est. Item, cur vnum est, numerus collectus? Item, ad hæc, quæ dicta sunt, si unitates differentes sunt, oportet ita dicere, sicut quicumque quatuor, aut duo dicuntur elementa. Etenim horum singuli non dicuntur elementum, quod commune est, ut puta corpus, sed ignem, & terram, siue commune quid sit corpus, siue non: nunc autem dicitur, ac si vnum, ita esset (ut ignis, aut aqua) similibus partium. Quod si ita sit, numeri non erunt substantiæ. Sed si ipsum vnum aliquid est, & hoc principium est, patet quod vnum multipliciter dicitur. Aliter namque impossibile est. Volentes autem substantiam referre ad principia, longitudines quidem ex longo, & breui, ponunt ex quodam paruo, & magno: planum verò, ex lato, & stricto: corpus autem, ex alto, & humili. At quomodo aut planum habebit lineam, aut solidum lineam, aut planum? Aliud namque genus, latum & strictum, altum & humile. Quemadmodum igitur neque numerus est in eis, eò quod multum, & paucum ab his aliud est, ita manifestum est, quod nec aliud quicumque superiorum inferioribus inerit. At verò nec latum, genus alti est. Etenim corpus, esset planum quid. Item puncta, ex quo insunt: at horum generi aduersabatur Plato tanquam existentis dogmati geometrico: sed nominabat principium linee, hoc verò sæpius ponebat lineas indiuisibiles. Atqui necesse est, harum aliquam esse terminum. Quare ex qua ratione linea est, punctum quoque est. Et simpliciter cum sapientia sit, de manifestis causam querere, hanc quidem præterminum: nihil enim de causa dicimus, unde principium transmutationis: substantiam verò eorū dicere putantes, alias substantias esse dicimus. Quomodo verò illæ horum substantiæ, in cassum dicimus, participare namque, (ut prius diximus) nihil est. Nec illa etiã, quã sciētis esse causam videmus: propter quas omnis intellectus, & omnis natura facit, nec vllã causam quam vnam de principiis esse dicimus, ipsæ species attingunt. Sed qui hac ætate sunt, iis mathematica facta sunt philosophia, quanuis dicant aliorum gratia ea oportere tractare.

A *ἀπειρόν ἢ ἀριθμητικὴν, καὶ πᾶσι τὰ μεταξὺ λεγόμενα ὑπὸ πένων, ἀπὸ πένος, ἢ ἐκ πένων ὄντων ἀρχῶν; ἢ διὰ τὰ τὰ μεταξὺ τῶν δυνάμεων ἢ ἐκ τῆς καὶ αὐτοῦ; ἢ ἐκ ἀμονάδων ἀπὸ τῆς δυνάμεως ἢ ἐκ ἀπὸ πένος ποσότητος δυνάμεως καὶ τοῦ ἀδυνάτου. ἢ ἐκ τῆς ἐν ὁ ἀριθμὸς συλλεγεμένων;* ἢ ἐκ τῆς ποσότητος εἰρηνομένων, εἰσὶν εἰς τὰ ἀμονάδες διάφοροι, ἐχθρὸν οὐκ ἔχον, ὡς πᾶρ καὶ ὅσοι τὰ στοιχεῖα τέτραρα ἢ δύο λέγουσι. καὶ γὰρ τούτων ἕκαστος, οὐ τὸ κοινὸν λέγει στοιχείον, ὅτι τὸ σῶμα, διὰ πῦρ καὶ γῆν, εἴτ' ἐστὶ τὸ κοινὸν τὸ σῶμα, εἴτε μή. γὰρ δὲ λέγεται ὡς ὄντος αὐτοῦ ἕκαστος πῦρ ἢ ὕδατος ὁμοιομερῶς. εἰ δ' οὕτως, ἕκ ἐσονται οὐσίαι οἱ ἀριθμοί. διὰ δὲ δύνων, ὅτι εἰσὶν οἱ ἐν αὐτοῖς, καὶ αὐτὸ ὄντων ἀρχῆ, πλεοναχῶς λέγεται τὸ ἐν δυνάμεως γὰρ ἀδύνων.

B *βουλομένων ἢ τὰς οὐσίας ἀνάγειν εἰς τὰς ἀρχάς, μήνη μὲν τίθενται ἐκ μικροῦ καὶ βραχέος, ἐκ τινος μικροῦ καὶ μεγάλου καὶ ὀπίπδον ἐκ πλατύος καὶ στενοῦ σῶμα δ' ἐκ βαθέος καὶ ταπεινοῦ. καὶ τοῖς πᾶσι ἕξεται, ἢ τὸ ὀπίπδον γεωμετρικῶν, ἢ τὸ στερόν γεωμετρικῶν καὶ ὀπίπδον; διὰ γὰρ γῆρας τὸ πλατὺ καὶ τὸ στερόν, καὶ βαθὺ καὶ ταπεινόν. ὡς πᾶρ οὐκ οὐδ' ἀριθμὸς ὑπαρχει ἐν αὐτοῖς, ὅτι τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον ἕτερον τούτων, δῆλον ὅτι οὐδ' ἀριθμὸς οὐδὲν ἔστι αὐτῶν ὑπαρχει τῆς κείνου. διὰ μὲν οὐδὲν γῆρας τὸ πλατὺ πᾶ βαθέος. ἢ γὰρ αὐτὸ ὀπίπδον πᾶ, τὸ σῶμα. ἢ ἐκ ἀστραμῆς ἐκ πένος ἐκπαρῆσι; τοῦσδε μὲν οὐκ ἀπὸ γῆρας καὶ δυνάμεως Πλάτωνος ὡς ὄντων γεωμετρικῶν ὄντων. ἀλλ' ἐκείνη ἀρχὴν γεωμετρικῶν. τῆς ἢ πολλαχῶς ἐπίδειξαι τὰς ἀτόμους γεωμετρικῶν. καὶ τοῖς ἀνάγειν τούτων εἶναι πᾶρας. ὡς ἐξ οὗ λόγου γεωμετρικῶν ὄντων ἀστραμῆς ὄντων. ἢ ζητούσης τῆς σοφίας ἀπειρὸν φασκεῖν τὸ ἀπὸν, αὐτὸ μὲν εἰ ἀκαθεῖν οὐδὲν γὰρ λέγουσιν ἀπὸ τῆς αἰτίας, ὅθεν ἢ ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς. πᾶ δ' οὐσίαι οὐκ ἔχουσιν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἕτερας οὐσίας ἔχουσιν φαίμεν. ὅπως ἢ ἐκείνη τούτων οὐσίαι, διὰ κενῆς λέγουσιν. τὸ γὰρ μετέχον, ὡς πᾶρ καὶ τὸ ὀπίπδον εἰ πομῶν. οὐδὲν ὄντων. οὐδὲν δὲ ὄντων τῆς ὀπίπδου ὄντων ὄντων ἀπὸν, διὰ καὶ πᾶς νοῖς, καὶ πᾶσα φύσις ποιεῖ. οὐδὲν ταύτης τῆς αἰτίας ἢ φαίμεν ἔχουσιν μίαν ἢ ἀρχῶν, οὐδὲν ἀπὸ τῆς τῆς εἶδων. διὰ δὲ*

C *καὶ τοῖς ἀνάγειν τούτων εἶναι πᾶρας. ὡς ἐξ οὗ λόγου γεωμετρικῶν ὄντων ἀστραμῆς ὄντων. ἢ ζητούσης τῆς σοφίας ἀπειρὸν φασκεῖν τὸ ἀπὸν, αὐτὸ μὲν εἰ ἀκαθεῖν οὐδὲν γὰρ λέγουσιν ἀπὸ τῆς αἰτίας, ὅθεν ἢ ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς. πᾶ δ' οὐσίαι οὐκ ἔχουσιν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἕτερας οὐσίας ἔχουσιν φαίμεν. ὅπως ἢ ἐκείνη τούτων οὐσίαι, διὰ κενῆς λέγουσιν. τὸ γὰρ μετέχον, ὡς πᾶρ καὶ τὸ ὀπίπδον εἰ πομῶν. οὐδὲν ὄντων. οὐδὲν δὲ ὄντων τῆς ὀπίπδου ὄντων ὄντων ἀπὸν, διὰ καὶ πᾶς νοῖς, καὶ πᾶσα φύσις ποιεῖ. οὐδὲν ταύτης τῆς αἰτίας ἢ φαίμεν ἔχουσιν μίαν ἢ ἀρχῶν, οὐδὲν ἀπὸ τῆς τῆς εἶδων. διὰ δὲ*

D *καὶ τοῖς ἀνάγειν τούτων εἶναι πᾶρας. ὡς ἐξ οὗ λόγου γεωμετρικῶν ὄντων ἀστραμῆς ὄντων. ἢ ζητούσης τῆς σοφίας ἀπειρὸν φασκεῖν τὸ ἀπὸν, αὐτὸ μὲν εἰ ἀκαθεῖν οὐδὲν γὰρ λέγουσιν ἀπὸ τῆς αἰτίας, ὅθεν ἢ ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς. πᾶ δ' οὐσίαι οὐκ ἔχουσιν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἕτερας οὐσίας ἔχουσιν φαίμεν. ὅπως ἢ ἐκείνη τούτων οὐσίαι, διὰ κενῆς λέγουσιν. τὸ γὰρ μετέχον, ὡς πᾶρ καὶ τὸ ὀπίπδον εἰ πομῶν. οὐδὲν ὄντων. οὐδὲν δὲ ὄντων τῆς ὀπίπδου ὄντων ὄντων ἀπὸν, διὰ καὶ πᾶς νοῖς, καὶ πᾶσα φύσις ποιεῖ. οὐδὲν ταύτης τῆς αἰτίας ἢ φαίμεν ἔχουσιν μίαν ἢ ἀρχῶν, οὐδὲν ἀπὸ τῆς τῆς εἶδων. διὰ δὲ*

E *καὶ τοῖς ἀνάγειν τούτων εἶναι πᾶρας. ὡς ἐξ οὗ λόγου γεωμετρικῶν ὄντων ἀστραμῆς ὄντων. ἢ ζητούσης τῆς σοφίας ἀπειρὸν φασκεῖν τὸ ἀπὸν, αὐτὸ μὲν εἰ ἀκαθεῖν οὐδὲν γὰρ λέγουσιν ἀπὸ τῆς αἰτίας, ὅθεν ἢ ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς. πᾶ δ' οὐσίαι οὐκ ἔχουσιν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἕτερας οὐσίας ἔχουσιν φαίμεν. ὅπως ἢ ἐκείνη τούτων οὐσίαι, διὰ κενῆς λέγουσιν. τὸ γὰρ μετέχον, ὡς πᾶρ καὶ τὸ ὀπίπδον εἰ πομῶν. οὐδὲν ὄντων. οὐδὲν δὲ ὄντων τῆς ὀπίπδου ὄντων ὄντων ἀπὸν, διὰ καὶ πᾶς νοῖς, καὶ πᾶσα φύσις ποιεῖ. οὐδὲν ταύτης τῆς αἰτίας ἢ φαίμεν ἔχουσιν μίαν ἢ ἀρχῶν, οὐδὲν ἀπὸ τῆς τῆς εἶδων. διὰ δὲ*

ζήτων τὰ μαθηματικά ταῖς, γὰρ ἢ φιλοσοφία, φασκόντων δὲ μὴν χεῖρὶ αὐτὰ φεῖν ἄσφαματῶν δὲ